

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر شهرنشینی بر انتشار دی اکسید کربن در کشورهای عضو سازمان کنفرانس اسلامی (کاربرد مدل STIRPAT)

محل انتشار:

فصلنامه علوم و تکنولوژی محیط زیست، دوره 19، شماره 2 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

حسین پناهی - دانشیار گروه اقتصاد دانشکده ی اقتصاد، مدیریت و بازرگانی دانشگاه تبریز (مسوول مکاتبات).

بهزاد سلمانی - دانشیار گروه اقتصاد دانشکده ی اقتصاد، مدیریت و بازرگانی دانشگاه تبریز

سیدعلی آل عمران - دانشجوی دکتری اقتصاد دانشکده ی اقتصاد، مدیریت و بازرگانی دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: هرچند شهرنشینی غالباً در متن نوسازی اقتصادی مورد بحث قرار می‌گیرد، با این حال یک شاخص جمعیتی است که تراکم شهری را افزایش داده و ساختار رفتار انسانی را تغییر می‌دهد و در نتیجه، الگوهای مصرف انرژی خانوار را تحت تاثیر قرار می‌دهد. بر این اساس هدف پژوهش بررسی تاثیر شهرنشینی بر انتشار دی اکسید کربن در کشورهای عضو سازمان کنفرانس اسلامی با استفاده از رهیافت پنل‌دیتا و کاربرد مدل STIRPAT است. روش بررسی: روش به کار برده شده در پژوهش حاضر، از نوع علمی-تحلیلی بوده و هدف پژوهش کاربردی می باشد. آمار و اطلاعات مربوط به متغیرهای به‌کاربرده شده در پژوهش از لوح فشرده ی WD1۲۰۱۴ استخراج شده است. ابزار اقتصادسنجی مورد استفاده در پژوهش، نرم افزار EViews و روش اقتصادسنجی به کار برده شده در پژوهش، روش پنل دیتا بوده که دامنه زمانی پژوهش فاصله ی زمانی سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۰ و قلمرو مکانی پژوهش نیز ۴۳ کشور منتخب از کشورهای عضو سازمان کنفرانس اسلامی می باشد. یافته ها: نتایج پژوهش حاکی از آن است که علامت ضرایب مطابق با مبانی نظری مورد انتظار بوده و از نظر آماری نیز معنی دار می باشند. به طوری که یک درصد افزایش در متغیرهای شهرنشینی، تولید ناخالص داخلی سرانه و شدت انرژی به ترتیب باعث افزایش ۵۷/۰، ۷۴/۰ و ۵۵/۰ درصد در انتشار گاز دی اکسید کربن می شود. بحث و نتیجه گیری: با توجه به تاثیر مثبت متغیرهای شهرنشینی، تولید ناخالص داخلی سرانه و شدت انرژی بر انتشار دی اکسید کربن، پیشنهاد می گردد که در کشورهای عضو سازمان کنفرانس اسلامی، با بهینه سازی مصرف انرژی و افزایش استفاده از منبع انرژی های نو که آلودگی کم تر ایجاد می کنند و هم چنین کارآمد کردن مصرف انرژی در تولید و ارتقای تکنولوژی های تولید و توزیع انرژی در کشورها، واقعی سازی قیمت انرژی، ارتقای استانداردهای فنی و زیست محیطی تولیدات صنایع، افزایش راندمان مصرف انرژی و گسترش آموزش های فرهنگی حفظ محیط زیست و فراهم کردن بسترهای مناسب و توسعه ی روستاها، ضمن برقراری یک توازن جمعیتی، از آلودگی هوا و انتشار دی اکسید کربن کاسته شود.

کلمات کلیدی:

انتشار دی اکسید کربن، تولید ناخالص داخلی، شدت انرژی، مدل STIRPAT، روش پنل دیتا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1288933>

